

KLIMADRAMA

av

Lisa Smith Walaas og Merete M. Stuedal

Manuset er skrevet for Klimafestivalen §112

Fra dramatikerne

Klimadrama ble skrevet i 2016 på initiativ fra Irene Øvstebø Tvedten og Norsk klimanettverk og har som formål å få ungdom engasjert i klimasaken.

Vi håper dere tar dere friheter til å skape den forestillingen dere ønsker. Stryk, flytt og legg til tekster for å oppnå det resultatet som passer skuespillergruppens og regissørens visjoner best.

Vi håper dere vil benytte innstuderingsprosessen til å snakke med ungdommene om klimasaken. Det er tre intervjuposter i manuset. Disse kan strykes hvis dere ikke har ressursene til å gjennomføre dem, men da oppfordrer vi dere til å ta diskusjonene med ungdommene likevel.

Manuset har et relativt stort spenn i sjanger, og vi ønsker at dere utnytter dette. Etterstreb at monologene ikke spilles teatralt, men legges tett opp til hvordan skuespilleren uttrykker seg. Utnytt kontrastene mellom scenene, og dyrk humor der det er mulig.

Der kjønnen på karakteren ikke er bestemt, bruker vi kjønnspronomen hen istedenfor hun eller han. De færreste av rollene er kjønnen og kan derfor gestaltes av både jenter og gutter.

Alle faktaopplysningene det refereres til er hentet fra pålitelige kilder, men det må også nevnes at det ikke alltid er enighet blant ekspertene.

Vi oppmuntrer til å bruke mer musikk i forestillingen enn det som er foreslått. Rettighetene til å bruke sangene som er markert som konkrete musikkforslag må avklares utenom og inngår ikke i rettighetsavklaringen til å sette opp dette stykket.

Takk til Irene Øvstebø Tvedten og Norsk klimanettverk som tok initiativ til Klimadrama. Takk til Vigdis Arnesen, Irene Øvstebø Tvedten og Thale Kvam Olsen for tilbakemeldinger og kreative innspill, og takk til Sparebankstiftelsen for økonomisk støtte til å gjennomføre prosjektet.

Hilsen Merete og Lisa

SCENEOVERSIKT

EN KJÆRLIGHETSHISTORIE DEL 1.....	3
DEN ENGASJERTE.....	4
KLIMAHELTENE DEL 1: ANTI-CLIMATE-CHANGE-SPECIAL-OPERATION-TEAM..	5
VIDEOINTERVJU: HVA GJØR DU OG FAMILIEN DIN FOR KLIMA?.....	7
JEG JUKSER NÅR JEG RESIRKULERER.....	7
ET FORSØK PÅ Å BLI ENGASJERT I KLIMASAKEN.....	8
EN KJÆRLIGHETSHISTORIE DEL 2.....	10
VIDEOINTERVJU: HVORDAN SER VERDEN UT I 2050?.....	11
KLIMAHELTENE DEL 2: MOTHER EARTH IS DYING, GOD DAMN IT!.....	12
ISBJØRNENS DAGBOK.....	19
DET ER POLITIKERNES ANSVAR.....	20
KLIMAFORHANDLINGER PÅ KANTEN AV STUPET.....	21
VIDEOINTERVJU: ER DU REDD?.....	30
EN KJÆRLIGHETSHISTORIE DEL 3.....	30
KLIMAKRISEN TAR OVER.....	33
DEN ENGASJERTE LØPER FRA KATASTROFEN.....	34
KLIMAHELTENE DEL 3: MISSION: DOMINO EFFECT.....	37
PÅ KANTEN AV KLIMASTUPET.....	40

EN KJÆRLIGHETSHISTORIE DEL 1

I ET TRANGT HJØRNE. ET LITE BORD, EN STOL, EN POTTE, LITT JORD OG ET FRØ MED ET TYNT LYS FRA EN LAMPE SOM HENGER FRA TAKET. GARTNEREN GJØR PLANTINGEN KLAR. HEN ER IVRIG, MEN NØYE I ALLE SINE BEVEGELSER.

GARTNEREN:
Sånn.

GARTNEREN SETTER SEG OG TAR DET LILLE FRØET FORSIKTIG I HÅNDEN OG STUDERER DET.

GARTNEREN:
Du er mindre enn jeg hadde forestilt meg. Jeg mener det ikke vondt. Eller, jeg mener ikke å fornærme deg. Det er ikke nødvendigvis noe dumt å være liten. Det er kanskje mer imponerende faktisk. Og fascinerende.

GARTNEREN LEGGER FRØET FORSIKTIG TILBAKE PÅ BORDET OG REISER SEG.

GARTNEREN:
Jeg føler at jeg bør si noe. Det er jo en stor dag.

GARTNEREN SER PÅ FRØET.

GARTNEREN:
Ja, jeg burde ha forberedt meg, men... Hva skal jeg gjøre med det nå? Jeg har ikke forberedt meg og da er det ikke vits i å nevne at jeg burde ha forberedt meg. Man lærer ingenting av å angre.

GARTNEREN BLIR STILLE.

GARTNEREN:
Unnskyld.

GARTNEREN SETTER SEG, TAR FRØET I HÅNDEN OG STUDERER DET NØYE.

GARTNEREN:
Du er så vakker. Jeg mener det. Når jeg ser på deg nå, skjønner jeg at jeg aldri har sett noe så vakkert. Eller, det er kanskje ikke det at du er så vakker. Ikke bli sur, det er bare det at... Det er mer ideen om deg som er så vakker. Skjønner du hva jeg mener? Tanken på alt du skal bli. Alt du skal gjøre. Og alle ideene om din storhet er fanget inni deg. Den lille kapselen som du er. Alt liv. Alle fargene. All varmen og musikken. Og lykken. Og ømheten. Og kjærligheten.

GARTNEREN LER.

GARTNEREN:

Ikke le. Jeg mener det.

GARTNEREN LEGGER FRØET TILBAKE PÅ BORDET.

GARTNEREN:

Ingenting. Nei, det var ingenting. Nei, jeg vil ikke si det hvis du bare skal le av meg.

GARTNEREN LEGGER JORD I POTTEN OG TAR FRØET I HÅNDEN.

GARTNEREN (*hvisker*):

Jeg elsker deg. Vet du det? Jeg har gjort det lenge. Og du trenger ikke elske meg tilbake. Det er helt greit. Jeg bare måtte si det...

GARTNEREN LEGGER FRØET I POTTEN, TAR EN NEVE JORD OG PAKKER FRØET GODT INN. MENS LYSET SAKTE SLUKKES, SYNGER GARTNEREN EN NATTASANG (MELODI: BRAHMS' VUGGEVISE).

GARTNEREN (*synger*):

Sov i ro og god natt
Sov og drøm søtt, lille skatt
Når du stille legg deg ned
Vil drømmer ta deg med
Til du våkner, min venn
Neste morgen igjen
Til du våkner, min venn
Neste morgen igjen

DEN ENGASJERTE

DEN ENGASJERTE:

Jeg har vært engasjert i klimasaken i to og et halvt år nå. Det begynte da jeg startet på videregående. Der møtte jeg Kaja som hadde vært medlem av Natur og Ungdom i noen år, og hun fortalte meg om alt det forferdelige som skjer i verden. Hun lærte meg om oljeutvinningen i Nord-Norge, om utrydningstruede dyrearter, om klimaflyktninger og masse annet. Og da skjønnte jeg at jeg måtte være med og hjelpe. Det er jo tross alt snakk om fremtiden min. Og jeg ble helt sjokkert over at det ikke var mer snakk om klimaproblemene vi har nå og særlig de vi kommer til å få. Så stilte jeg meg følgende spørsmål: Hva slags verden vil jeg leve i? Jeg vil leve i en verden med så få konflikter som mulig, og er det en ting som kommer til å lede til krig og elendighet så er det klimaproblemene vi får i fremtiden. Det er fakta.

Så jeg synes klima er dritviktig. Det er jo snakk om liv eller død: Hvis vi ikke gjør noe drastisk kommer vi til å dø. Kanskje ikke du og jeg, men det er ikke lenge før det skjer.

Og det skjer forskjellige steder i verden allerede. Og det er ikke bare menneskene det går utover, det påvirker dyrene og plantene også. Visste du at det hvert år dør ca. 60 000 dyrearter? Det er jo helt vilt! Og det sjukeste av alt er at det ikke er noen som gjør noe ordentlig med det. Nordmenn bryr seg minst om klima. Det er bare Estland som er verre. Og det sies at vi ikke bryr oss fordi det er langt borte fra oss, og det er helt kokko, for vi vet at det kommer til å gå til helvete, men fordi vi ikke står midt i helvete så gidder vi ikke forhindre det.

KLIMAHELTENE DEL 1: ANTI-CLIMATE-CHANGE-SPECIAL-OPERATION-TEAM

SUPERHELT MUSIKK. BILDER AV ALL VERDENS KLIMAKATASTROFER RULLER OVER EN STORSKJERM INNE I ANTI-CLIMATE-CHANGE-SPECIAL-OPERATION-TEAMS HOVEDKVARTER. SUPERHELTENE VEGAN, RECYCLE OG BICYCLE KOMMER INN. DE SAMLER SEG OG VENTER I SPENNING. THE GOVERNOR, SUPERHELTENES UBESTRIDTE LEDER, KOMMER INN.

THE GOVERNOR:

Anti-climate-change-special-operation-team, jeg har dårlige nyheter: The earth is boiling! Temperaturen på jorden stiger, og isen rundt oss er i ferd med å smelte. De siste 15 årene har 65 millioner tonn is smeltet, hvert år. That's 975 million tons! It's too much, and we have to stop it. Hvis ikke vil havnivået stige med 65 meter og land som Danmark, Belgia, Storbritannia og Maldivene vil drukne. Humans er i ferd med å bli utryddet. And who's to blame for this? (pause) Ourselves! Humans er ansvarlige for at dette skjer. Vi fråtser i jordas ressurser av kull, olje og gass, og vi klarer ikke å beherske oss. Agent 001!

VEGAN:

Ja, sjef!

THE GOVERNOR:

Hva spiste du til frokost i dag?

VEGAN:

Egg og bacon, sjef.

THE GOVERNOR:

Det er det slutt på nå. Fra nå av spiser du bare økologisk, vegansk mat.

VEGAN:

Men jeg er jo en superhelt. Superhelter kan ikke leve på frø og bønner.

THE GOVERNOR:

Det der er bare unnskyldninger akkurat som alle andre Humans. You are a super hero, God damn it! You have to set an example! From this day on your special climate agent name is going to be: Vegan! Agent 002!

BICYCLE:

Ja, sjef!

THE GOVERNOR:

Kjørte du hit i dag?

BICYCLE:

Ja...

THE GOVERNOR:

That stops now! Fra nå av er det bare sykkel som gjelder, and your new name is: Bicycle!

BICYCLE NIKKER.

THE GOVERNOR:

Agent 003.

RECYCLE:

Til tjeneste!

THE GOVERNOR:

Hva er den blå posen?

RECYCLE:

Plast.

THE GOVERNOR:

Den grønne?

RECYCLE:

Matavfall.

THE GOVERNOR:

Rema 1000, Kiwi, Prix eller lignende?

RECYCLE:

Restavfall.

THE GOVERNOR:

Planter. Mat- eller restavfall?!

RECYCLE TVILER, SVETTEN RENNEN OG HEN SVARER SPØRRENDE.

RECYCLE:
Restavfall?

THE GOVERNOR:

BRA! Du har forstått det. From this day on the world will know you as special agent Recycle. (*Til alle*) All the pieces matter, og vi er alle en viktig brikke i vårt neste oppdrag. Vegan, Recycle og Bicycle, vi skal få Humans til å forstå sin rolle in the fight against climate changes. Jeg kaller det, Mission: Domino effect. På tre!

ALLE (*som et heiarop*):

En, to, Anti-climate-change-special-operation-team is going to execute Mission: Domino effect.

DE FORSVINNER UT.

VIDEOINTERVJU: HVA GJØR DU OG FAMILIEN DIN FOR KLIMA?

INTERVJUENE FILMES OG REDIGERES PÅ FORHÅND. SKUESPILLERNE SVARER SOM SEG SELV OG FORTELLER OM SINE EGNE FØLELSER OG TANKER. INTERVJUGUIDEN ER KUN RETNINGSGIVENDE. INTERVJUEREN FØLGER OPP TEMA SOM DUKKER OPP I LØPET AV INTERVJUET. FORMÅLET ER Å FÅ UNGDOMMENES STEMME DIREKTE MED I FORESTILLINGEN. HVIS INTERVJUENE ER VANSKELIGE Å GJENNOMFØRE KAN DE FJERNES.

- Hva gjør du og familien din for klima?

Mulige oppfølgingsspørsmål: Er det viktig å gjøre det? Hva er motivasjonen for at du gjør det? Hvor lenge har du/dere gjort det? Snakkes det om klima hjemme? Er dere en klimabevisst familie? Hvordan føles det? Er det et offer? Er det noe vits? Tror du at det hjelper?

JEG JUKSER NÅR JEG RESIRKULERER

DEN UMOTIVERTE:

Jeg jukser når jeg resirkulerer. Jeg blir flau av å si det høyt. Kjenner at jeg faktisk skammer meg litt. Men det er ikke fordi jeg ikke bryr meg, jeg tror at klimaendringene er menneskeskapte, og jeg er i utgangspunktet enig i at vi som mennesker bør gjøre noe med det. Og jeg gjør mye for klima. Eller ikke mye... Jeg resirkulerer, skyller melkekartonger, bretter dem og putter dem i papirsøpla. Jeg putter metall og glass i en egen beholder, og jeg skruer av lyset når jeg går ut av rommet mitt, bortsett fra om vinteren når det blir mørkt ute så tidlig, fordi da ser det så trist ut utenfra hvis lyset er av. Men når det er lyst ute hele kvelden, da skruer jeg av lyset inne. Ja, jeg blir flau av å si det høyt. Og jeg synes det er rart for jeg er vanligvis veldig politisk engasjert, og jeg blir provosert av folk som påstår at klimaendringene ikke

er menneskeskapte. Det er ren ansvarsfraskrivelse. Folk bare mener det som er enklest for dem å forholde seg til, så slipper de å gjøre noe med det. Det er ganske jævlig å innrømme at jeg egentlig er helt lik. I handlingene mine, ikke holdningene mine. Noe som nesten er enda verre. Jeg er fast bestemt på at vi som enkeltindivider må ta grep for å redde klima, men jeg flyr mellom Oslo og Stavanger fordi jeg synes åtte timer med tog er for stress. Jeg spiser veggismiddag, men kompenserer for blodtapet ved å spise pølse til kveldsmat. Jeg kildesorterer, men ikke hvis jeg har det travelt. En gang tok mamma meg i å gjemme en maisboks under tacokrydderpakken i den vanlige søpla. Jeg gjemte den helt bevisst, fordi jeg vet at mamma er veldig opptatt av klima, men jeg gadd ikke å skylle utav den.

ET FORSØK PÅ Å BLI ENGASJERT I KLIMASAKEN

SUPERHELT MUSIKK. BICYCLE, RECYCLE OG VEGAN KOMMER INN OG OMRINGER DEN UMOTIVERTE.

DEN UMOTIVERTE (*redd*):
Hva vil dere?

BICYCLE:
Løp.

DEN UMOTIVERTE BEGYNNER Å LØPE PÅ STEDET. BICYCLE, RECYCLE OG VEGAN PRØVER Å FÅ HEN ENGASJERT.

BICYCLE:
Klimaforandringer, klimakrise, klimaflyktning, klimapolitikk, klimaavtale, klimarettferdighet, klimaløftet, klimakvote, klimapanel.

DEN UMOTIVERTE (*slutter å løpe*):
Ett hundre prosent fullstendig apati. Likegyldig, men skyldig.

DEN UMOTIVERTE BEGYNNER Å LØPE IGJEN.

DEN UMOTIVERTE:
Men, okey, jeg engasjerer meg. Mye. Ofte. Voldsomt. (*Til klimaheltene*) Kjør på!

RECYCLE:
Flyktningkrisen!

DEN UMOTIVERTE:
Jeg blir provosert.

VEGAN:
Voldtekt!

DEN UMOTIVERTE:
Jeg blir indignert.

RECYCLE:
"Jævla homo"!

DEN UMOTIVERTE:
Jeg blir irritert.

BICYCLE:
Så: Klimaforandringer, klimakrise, klimaflyktning,
klimapolitikk, klimaavtale, klimarettferdighet, klimaløftet,
klimakvote, klimapanel.

*DEN UMOTIVERTE KJENNER ETTER EMOSJONELLE REAKSJONER OG BLIR
SKUFFET. LØPINGEN AVTAR.*

DEN UMOTIVERTE:
Jeg skjønner det ikke. For mye. For lang borte. For stort.
Men, okay, jeg engasjerer meg. Mye.

RECYCLE:
Hvor mye?

DEN UMOTIVERTE:
Mye!

VEGAN:
Når da?

DEN UMOTIVERTE:
Ofte.

VEGAN:
Hva er det for et svar?

DEN UMOTIVERTE BEGYNNER Å SPURTE.

DEN UMOTIVERTE:
Hele tiden! Hele tiden er det voldsomt. Psykisk helse blant
ungdom! Rasisme! Blind vold! Tvangsekteskap! Skattekutt!
Voldtekt! Det har jeg allerede sagt, men det engasjerer meg
veldig, okay. Krig! Sult! Rasshøl! Folk som sniker i køen
eller kjører på rødt lys!

BICYCLE:
Så, kom igjen nå, hold det gående!

DEN UMOTIVERTE:

Klimaforandringer, klimakrise, klimaflyktning, klimapolitikk, klimaavtale, klimarettferdighet, klimaløftet, klimakvote, klimapanel...

BICYCLE:

Nei! Ikke gi deg!

VEGAN:

Kom igjen!

RECYCLE:

Matmangel, forurensing, økonomiske forskjeller, politiske konflikter, naturkatastrofer...

LØPINGEN AVTAR.

DEN UMOTIVERTE:

Det er, det er: Upersonlig. Uinteressant. Uviktig. Skal det være sånn her? Skal det være så vanskelig å engasjere seg i klimasaken?

RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN:

Nei.

ACTIONMUSIKK. RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN TVINGER DEN UMOTIVERTE I BAKKEN.

DEN UMOTIVERTE:

Hva er det dere gjør?!

RECYCLE:

Du har så stort potensiale.

VEGAN:

Det er til ditt eget beste!

RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN BINDER FAST HENDENE OG TAR BIND FORAN ØYNENE TIL DEN UMOTIVERTE FØR DE SLEPER HEN UT.

EN KJÆRLIGHETSHISTORIE DEL 2

GARTNEREN GÅR UROLIG FREM OG TILBAKE MED BLIKKET FESTET PÅ POTTEN. DET ER FORTSATT BARE JORD I DEN. GARTNEREN SETTER SEG.

GARTNEREN:

Si hva som er galt da.

GARTNEREN ROTER FORSIKTIG I JORDEN.

GARTNEREN:

Vær så snill. Bare si det. Gi meg et lite hint. Hva kan jeg gjøre for at du skal vokse?

GARTNEREN DANDERER JORDEN FINT PÅ PLOSS IGJEN. HEN VENTER. HEN REISER SEG OG GÅR UROLIG FREM OG TILBAKE.

GARTNEREN:

Si hva du vil ha! Jeg blir helt gal av dette her. Av deg. Hva vil du ha? Mer kjærlighet? Er det det du vil? Jeg har masse kjærlighet. Se her! Masse kjærlighet. Mengder av kjærlighet. Men det blir tomt til slutt, du skjønner det? Det mente jeg ikke. Det blir ikke tomt.

STILLHET. GARTNEREN SETTER SEG.

GARTNEREN:

Jeg drømte om deg i natt. Sa jeg det? Jeg drømte om dagen jeg så deg igjen. Det må ha vært deg i drømmen, for du er den eneste som kan få kroppen min til å kile på den måten, og jeg ble ildrød i kinnene og kjente at jeg ikke klarte å la være å smile. Alt var så vakkert. Og vi lo. Jeg tror jeg gråt litt også, men ikke fordi jeg var lei meg altså. Jeg tror det bare ble så mye, du vet, følelser. Og da jeg våknet i dag, så trodde jeg et lite øyeblikk at det jeg hadde drømt var sant. At du faktisk var her. Men så er du lissom ikke det. Kan du ikke si hva det er.

GARTNEREN BLIR STILLE OG LEGGER KINNET SITT INNTIL POTTEN.

GARTNEREN (*hvisker*):

Jeg savner deg.

MUSIKKFORSLAG: "KA DU HÅPA PÅ" AV INGE BREMNES. GARTNEREN SITTE LENGE MED KINNET SITT LENT MOT POTTEN, SÅ TAR HEN DEN OPP OG DANSER MED DEN TETT INNTIL BRYSTET OG SYNGER SVAKT MED PÅ REFRENGET MENS EN TÅRE TRILLER NEDOVER KINNET.

VIDEOINTERVJU: HVORDAN SER VERDEN UT I 2050?

INTERVJUENE FILMES OG REDIGERES PÅ FORHÅND. SKUESPILLERNE SVARER SOM SEG SELV OG FORTELLER OM SINE EGNE FØLELSER OG TANKER.

- Hvordan ser verden ut i 2050?

Mulige oppfølgingsspørsmål: Hvordan kommer klimasituasjonen til å være i 2050, når du er ... år gammel? Har vi klart å redusere klimagassutslippene? (Hvorfor? Hvorfor ikke?) Hvis ja, hvordan? Hvis nei, hva er konsekvensene?

KLIMAHELTENE DEL 2: MOTHER EARTH IS DYING, GOD DAMN IT!

RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN ENTRER ANTI-CLIMATE-CHANGE-SPECIAL-OPERATION-TEAMS HOVEDKVARTER MED DEN UMOTIVERTE FORTSATT BUNDET FAST.

RECYCLE (*til Den umotiverte*):
Sitt her.

THE GOVERNOR KOMMER INN.

THE GOVERNOR:
Anti-climate-change-special-operation-team!

RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN:
Ja, sjef!

THE GOVERNOR:
Hvem er det?

VEGAN:
En med stort potensiale.

THE GOVERNOR TAR AV BINDET DEN UMOTIVERTE HAR FORAN ØYNENE.

THE GOVERNOR:
Hello.

DEN UMOTIVERTE:
Hvor er jeg?

THE GOVERNOR:
In a place of knowledge and wisdom.

DEN UMOTIVERTE PRØVER Å STIKKE AV. RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN HOLDER HEN TILBAKE OG BINDER HEN FAST TIL STOLEN.

DEN UMOTIVERTE:
Slipp meg løs!

THE GOVERNOR TREKKER RECYCLE TIL SIDE.

THE GOVERNOR:
What's the case?

RECYCLE:
Juksing under resirkulering.

THE GOVERNOR:
The lazy kind. I hate them the most.

RECYCLE:

Enig, sjef, men jeg tror det er potensiale her.

THE GOVERNOR SETTER SEG PÅ HUK FORAN DEN UMOTIVERTE.

THE GOVERNOR:

Så du jukser?

DEN UMOTIVERTE SVARER IKKE.

THE GOVERNOR:

Okey. Okey. Maybe you'll change your mind after this. Anti-climate-change-special-operation-team. La meg ta dere med på en tidsreise. This is Mother Earth!

THE GOVERNOR TRYKKER PÅ PLAY, OG DE SER MOTHER EARTH VANDRE FREDFULLT RUNDT PÅ GATA. HUN BÆRER PÅ EN KURV MED GULRØTTER. THE GOVERNOR TRYKKER PÅ PAUSE OG FORTSETTER.

THE GOVERNOR:

Mother Earth has a special mission som bare hun kan gjøre: Hun gir mat til Humans. Mother Earth har alltid visst at dette er en important task, og hun tar jobben sin på alvor.

THE GOVERNOR TRYKKER PÅ PLAY. HUMANS KOMMER INN, OG MOTHER EARTH GIR DEM EN GULROT HVER.

MOTHER EARTH:

En til hver så alle får.

HUMAN 1:

Tusen takk.

HUMAN 2 TAR EN STOR BIT AV GULROTEN.

HUMAN 2:

Oi, den var kjempegod.

MOTHER EARTH:

Takk, det er hyggelig at du sier.

HUMAN 3:

Har du dyrket dem selv?

MOTHER EARTH (*stolt og glad*):

Ja.

HUMAN 3:

Du er skikkelig flink!

THE GOVERNOR TRYKKER PÅ PAUSE.

THE GOVERNOR:

I begynnelsen var alt fint og Mother Earth and Humans lived in peace. Men så en dag begynte det å gå galt: Humans ville ha mer. Take a look.

THE GOVERNOR TRYKKER PÅ PLAY.

HUMAN 1:

Kan jeg få en til?

MOTHER EARTH:

Beklager, men det er en til hver så alle får.

HUMAN 1:

Få en til.

MOTHER EARTH:

Hva?

HUMAN 1:

Få en til.

MOTHER EARTH:

Men det er bare en til hver.

HUMAN 1 (*hissig*):

Jeg vil ha en til.

THE GOVERNOR TRYKKER PÅ PAUSE.

THE GOVERNOR:

Mother Earth was confused. And before she realized what was going on begynte de andre Humans også å kreve mer mat.

THE GOVERNOR TRYKKER PÅ PLAY.

HUMAN 2:

Ja, få mer.

MOTHER EARTH:

Nei, en til hver så alle får.

HUMAN 3:

Ikke vær så kjip. Gi oss mer.

MOTHER EARTH (*sint*):

DET ER EN TIL HVER! (*Roer seg ned*) Så alle får...

MOTHER EARTH SNUR SEG VEKK FRA KONFLIKTEN OG GÅR.

HUMAN 1:
Hey! Kom tilbake! Vi vil ha mer!

HUMAN 2:
Ja, vi vil ha mer!

HUMAN 2 DYTTER MOTHER EARTH SÅ HUN FALLER. VEGAN, BICYCLE, OG RECYCLE GISPER I FORFERDELSE. MOTHER EARTH KLAMRER SEG TIL KURVEN.

MOTHER EARTH:
Slutt.

HUMAN 1:
Gi oss mer!

HUMANS:
Gi oss mer! Gi oss mer! Gi oss mer!

HUMANS RØSKER KURVEN UT AV ARMENE TIL MOTHER EARTH, TAR UT ALLE GULRØTTENE, SPYTTER ETTER HENNE OG SLENGER DEN TOMME KURVEN FRA SEG FØR DE GÅR LEENDE UT.

MOTHER EARTH:
Nei! Kom tilbake!

MOTHER EARTH STÅR ENSOM IGJEN. HUN ER TYDELIG LEI SEG.

VEGAN:
Hvorfor er Humans så slemme?

THE GOVERNOR TRYKKER PÅ PAUSE.

THE GOVERNOR:
They don't know any better. De fråtser i gulrøtter og nyter livet. Men det Humans ikke vet er at Mother Earth i nattens mulm og mørke er i ferd med å transformeres into her alter ego - The climate crisis!

THE GOVERNOR TRYKKER PÅ PLAY. MOTHER EARTH TRANSFORMERES TIL ET ILLSINT MONSTER SOM ROMMER ALLE VERDENS KLIMAKATASTROFER.

MOTHER EARTH (roper):
Hvor er dere? Utakknemlige, grådige og egoistiske beist.

VEGAN, BICYCLE OG RECYCLE FØLGER SPENT MED. I EN MØRK OG SKUMMEL BAKGATE FÅR MOTHER EARTH ØYE PÅ DE HUMANS SOM TOK GULRØTTENE FRA HENNE. DE SYNGER OG LER, OG DE FRÅTSE I GULRØTTER SOM DE KASTER HALVSPISTE FRA SEG PÅ BAKKEN.

HUMAN 1 (*imiterer Mother Earth*):
En til hver så alle får.

ALLE LER RÅTT.

HUMAN 2 (*imiterer Mother Earth*):
Slutt.. La meg være.

DE KASTER GULRØTTENE FREM OG TILBAKE. HUMAN 2, SOM IMITERER MOTHER EARTH, PRØVER Å FÅ TAK I DEM, MEN MISLYKKES.

HUMAN 2 (*imiterer Mother Earth*):
Gi gulrøttene tilbake.

MOTHER EARTH KOMMER FREM FRA GJEMMESTED SITT.

MOTHER EARTH:
Hey!

HUMAN 1:
Hva?

MOTHER EARTH:
Hvor har dere fått gulrøttene fra?

HUMAN 1:
Det har ikke du noe med.

MOTHER EARTH:
Jaså?

MOTHER EARTH GJØR NOEN VOLDSOMME BEVEGELSER MED ARMENE, OG ET STORT JORDSKRED RASER OVER HUMAN 1. HUMANS HYLER I SKREKK OG REDSEL.

HUMAN 2:
Hva er det du driver med?

MOTHER EARTH (*brøler*):
En til hver så alle får.

MOTHER EARTH PRESSER EN ANNEN OPP I ET HJØRNE, SÅ GJØR HUN VOLDSOMME BEVEGELSER MED ARMENE IGJEN. HUMAN 3 PRØVER Å AVVERGE SITUASJONEN.

HUMAN 3:
Slutt!

MOTHER EARTH:
Jeg sa det jo til dere.

HUMAN 3:

Unnskyld. Vi skal aldri gjøre det igjen. Det er kanskje fortsatt noen gulrøtter her et sted.

MOTHER EARTH:

Det er for sent nå. Hvis dere fucker med Mother Earth, så fucker Mother Earth tilbake, motherfuckers!

MOTHER EARTH FORTSETTER MED DE VOLDSOMME ARMBEVEGELSENE MENS HUN SYNGER PÅ EN ROCKA VERSJON AV "FIRE ELEMENTER" FRA PORTVEIEN 2.

MOTHER EARTH (synger):

Fire elementer,
se hva jeg kan.
Fire elementer,
ild og luft og jord og vann.

EN TSUNAMI SKYLLER OVER HUMAN 3. MOTHER EARTH GÅR TRUENDE MOT HUMAN 2.

MOTHER EARTH (til Human 2):

Har du familie?

HUMAN 2 (trygler):

Ja, jeg har to yngre søsken. Tenk på dem, skal de vokse opp uten en storesøster? Vær så snill å la meg leve, så jeg kan passe på dem.

MOTHER EARTH KNIPSER, OG DET BLÅSER OPP TIL STORM.

MOTHER EARTH:

Hvor bor de?!

HUMAN 2 KJEMPER FOR Å HOLDE SEG PÅ BEINA.

HUMAN 2:

Nei! Ikke ta dem. De er bare barn. Ta heller meg. Ta meg!

THE GOVERNOR TRYKKER PÅ STOPP.

DEN UMOTIVERTE:

Nei!

VEGAN:

Ikke stopp.

BICYCLE:

Hva skjedde?

THE GOVERNOR:
Det vil fremtiden vise.

RECYCLE:
Hva mener du?

THE GOVERNOR:
Mother Earth is on a dangerous path of self-destruction.
Provosert over Humans arroganse og mislighold. Det er umulig å vite hva som vil skje i fremtiden if we don't stop this.

DEN UMOTIVERTE:
Dette er helt forferdelig.

THE GOVERNOR:
I know.

VEGAN:
Men hvordan skal vi stoppe The Mother Earth?

THE GOVERNOR:
Remember what I said: All the pieces matter. Vi må informere Humans om hva som er i ferd med å skje og få hver og en av dem til å stoppe å fråtse i Mother Earths ressurser. Every singel Human needs to know at de har definisjonsmakt og at endring er mulig. Liten tue kan velte stort lass. Det er det som er Mission: Domino effect. Vegan, Recycle og Bicycle!

VEGAN, RECYCLE OG BICYCLE:
Ja, sjef.

THE GOVERNOR:
Are you ready?

VEGAN, RECYCLE OG BICYCLE:
Ja!

THE GOVERNOR:
Anti-climate-change-special-operation-team, this is it! På tre!

ALLE:
En, to, Anti-climate-change-special-operation-team is going to execute Mission: Domino effect.

ISBJØRNENS DAGBOK

EN ISBJØRN KOMMER SEILENDE INN PÅ SCENEN PÅ ET LITE ISFLAK.

ISBJØRNEN:

Langt i nord
Er der jeg bor
Og jeg sier det ikke nok:
Her trives jeg veldig godt

For å holde meg frisk
Dykker jeg etter fisk
Og jeg elsker å svømme
Etter seler som vil rømme

Og jeg blir så lykkelig når det er kaldt
Og termostaten viser at temperaturen har falt
Til mer minus enn det var i går
Og jeg vet at det er lenge til det blir vår

Men det begynner å bli en stund
Siden jeg tok disse ordene i min munn:
"Det er kaldere i dag enn i går"
Ja, jeg tror det nesten har gått ett år

Men du tenker kanskje: Pefh!
Det høres ut som et lykketreff
At snø og is forsvinner fra alt
Og du slipper at det er så kaldt

Men du skjønner nemlig det
At hjemmet mitt plutselig ble
(Og når jeg sier det, må du meg tro)
Det ble faktisk revet i to!

For jeg bor på en bre
Og hver dag kan jeg se
Noe jeg ikke kan hindre
At den blir mindre og mindre

Å, jeg skulle ønske jeg var en bille
Som dag og natt elsker å grille
Seg selv i sola
I et tre i Angola

Eller en ørn som seiler av sted
Og gir småfugler ufred
Bare ved å være til
Ja, det er det jeg virkelig vil

Men jeg er verken en bille eller en ørn
Jeg er og blir en ensom isbjørn
Og dag etter dag så håper jeg at
Det skal bli en iskald natt i natt

Men ikke tro at jeg er lat
Nei, jeg har kanskje ikke fortalt
Deg om min lille appell
Som jeg formulerte her en kveld

Jeg har nemlig skrevet til deg
For at du skal vite om meg
Jeg formulerte meg flott
Men brevet har du kanskje ikke fått?

Jeg fortalte deg med innlevelse at
Jeg gjerne litt vinter skulle hatt
Og jeg tegnet en tegning av frost
Og sendte det som flaskepost

Men så lang tid det tar
For meg å motta ditt svar
Eller har du ikke fått det brev
Som jeg til deg skrev?

Og jeg mener ikke å mase eller egle meg på
Men det er en liten ting du må forstå
At endringene her i nord de skjer så fort
Og jeg er redd for hva som vil skje hvis ingenting blir gjort

DEN ENGASJERTE KOMMER INN OG HENVENDER SEG TIL ISBJØRNEN.

DEN ENGASJERTE:

Jeg beklager at vi ikke klarer å gjøre mer. At vi ikke klarer å løfte blikket og se hva vi gjør med jorden. At vi ikke skjønner at vi også er natur. At vi har skapt en falsk verden som skygger for en som er mer autentisk, naturlig og ekte. At vi ikke lenger kjenner at du og jeg er skapt av det samme, og at molekylene våre klamrer seg til hverandre. At vi ikke hører at jorden roper om hjelp. At vi ikke makter mer. At jeg snart ikke makter mer.

DET ER POLITIKERNES ANSVAR

DEN ANSVARSLØSE:

Jeg forholder meg ikke til klimakrisen. Først og fremst fordi jeg som enkeltindivid ikke har noe jeg skulle ha sagt. Klimasaken er politikernes ansvar. Tenk bare på hvor sinnssykt mye olje, kull og gass industrien produserer, ikke bare i Norge, men i hele verden. Så lenge ingen gjør noe med det, så spiller det ingen rolle om jeg har kjøttfri mandag, tar bussen

til skolen fremfor å kjøre moped og bretter melkekartonger. Og uansett om jeg hadde gjort det, så vet jeg jo at vennene mine ikke gidder å gjøre en dritt, så hva er poenget da? Mennesker er bare en masse av komfortable dyr som politikerne må ta ansvar for. Vi må styres med jernhånd. Problemet er bare at politikere forholder seg til 4-års perioder, de orker ikke ta beslutninger som gjør at de blir upopulære. De kan ikke risikere å tape neste valgrunde. Og klimasaken er ikke veldig sexy, i hvert fall ikke de tiltakene som hjelper. Det nytter ikke at rike folk får lov til å kjøre Teslaen sin i kollektivfeltet så lenge politikerne i dette landet betaler seg til god samvittighet ved å kjøpe klimavoter av fattige land fremfor å redusere utslippene selv.

Folk er dumme. Jeg innser i det minste at jeg er maktesløs. Jeg gidder ikke å ha kjøttfri mandag, resirkulere og ta toget når sannheten er at politikerne ikke har baller nok til å gjøre det som virkelig funker.

ACTIONMUSIKK. VEGAN, RECYCLE OG BICYCLE KOMMER INN FRA HVER SIN KANT.

KLIMAFORHANDLINGER PÅ KANTEN AV STUPET

EN SOLFYLT MORGEN VED KLIMASTUPET.

REPORTER:

Jeg står her ved klimastupet hvor internasjonale klimaforhandlinger i dag skal foregå. Flere land, blant annet Norge, skal samles for å bestemme om de skal hoppe ned klimastupet for å satse på en mer klimavennlig fremtid eller ikke. Det er store ting på spill hva gjelder penger, industri og levestandard, og det fremstår foreløpig uklart hva de forskjellige nasjonene vil gjøre. Det store spørsmålet er: Kommer de til å hoppe?

USA KOMMER FØRST MED LUNSJ FRA MCDONALDS, ET STORT GULLKJEDE RUNDT HALSEN OG EN COWBOYHATT PÅ HODET. MED SEG HAR USA INDUSTRI I FORM AV EN HØNE SOM LEGGER GULLEGG.

REPORTER:

USA! Har du et øyeblikk?

USA:

Hei, hei.

REPORTER:

Spennende dag?

USA:

Så absolutt.

REPORTER:

Hva er din posisjon i dagens debatt?

USA:

Jeg, som alle andre, synes det er vanskelig å bestemme meg. Jeg har to interesser. Den ene er at klimasituasjonen skal bli bedre, den andre er at jeg ikke vil at industri her skal dra til et annet land.

REPORTER (*viser til Hønen*):

Og dette er Industri?

USA KLAPPER PÅ HØNEN SOM LEGGER ET GULLEGG.

USA:

Dette er industri. Hun har gjort så mye godt for meg. Hvis ikke alle bestemmer seg for å hoppe, er jeg redd hun vil dra fra meg eller at jeg må sette henne igjen her oppe.

REPORTER:

Det skjønner jeg godt.

USA GÅR OG STILLER SEG VED STUPET.

REPORTER:

USA har nå stilt seg klar på kanten av stupet med Industri. Her kommer Kina.

KINA HAR MED SEG GASS I FORM AV EN STOR ROTTWEILER MED OPPBLÅST MAGE.

KINA (*roper til USA*):

Hei! Takk for sist!

USA:

Selv takk!

REPORTER:

Kina! Kan jeg få et ord?

KINA STOPPER.

REPORTER:

Har du bestemt deg?

KINA:

Det er et vanskelig valg å ta.

REPORTER:

Hvem har du med deg i dag?

KINA (*henviser til rottweilieren*):

Dette er Gass. Gass har vært en viktig brikke i mitt løft fra fattigdom. Vi er på god vei, Gass og jeg, til å bli like store som USA, men vi har en lang vei igjen.

KINA STILLER SEG VED STUPET SAMMEN MED USA.

KINA (*hvisker*):

Har du bestemt deg?

USA SVARER IKKE.

REPORTER:

Kun to deltagere, Kina og USA, har kommet, og de har med seg Industri og Gass, to viktige inntektskilder. Allerede ser vi at det blir vanskelige diskusjoner i dagens forhandlinger. Der ser jeg Norge.

NORGE KOMMER IKLEDD GULL OG GRØNNE SKOGER. NORGE HAR MED SEG OLJEBRANSJEN I ET BÅND. OLJEBRANSJEN ER EN VELKLEDD HERRE MED UTALLIGE VELFERDSGODER PÅ INNERLOMMA.

NORGE (*roper til USA og Kina*):

Tjoho!

USA OG KINA:

Hei, hei!

REPORTER:

Norge! Du er i usedvanlig godt humør i dag?

NORGE:

Jeg har gledet meg veldig.

REPORTER (*til Oljebransjen*):

Og hvem er du?

OLJEBRANSJEN:

Jeg er Oljebransjen.

REPORTER:

Hvorfor er du her?

OLJEBRANSJEN:

(*Hermer*) "Hvorfor er du her?" Selvfølgelig er jeg her. Jeg kan miste alt hvis dette ikke går min vei.

NORGE:

Så, så, ikke vær så dramatisk, dette kommer til å gå helt fint.

IDET NORGE OG OLJEBRANSJEN STILLER SEG VED STUPET, KOMMER MALDIVENE LØPENDE.

MALDIVENE:
Vent på meg!

MALDIVENE KOMMER HESEBLESENDE I BADEDRAKT MED EN BADERING RUNDT LIVET, SNORKEL OG DYKKEBRILLER PÅ HODET.

REPORTER:
Her kommer Maldivene. Godt kledd for anledningen. Maldivene! Kan jeg få et ord?

MALDIVENE:
Ikke nå. Jeg må passe på at jeg ikke går glipp av noe.

MALDIVENE GÅR TIL KANTEN AV STUPET. DER STÅR DET EN STOR OG GJENNOMSIKTIG TØNNE. KINA REKKER UT EN HÅND OG HJELPER MALDIVENE MED Å KOMME SEG OPPI.

MALDIVENE (til Kina):
Takk skal du ha.

REPORTER:
Maldivene er i en spesiell posisjon i disse forhandlingene. Så lenge Global oppvarming fortsetter vil isen smelte, vannmassene øke og Maldivene drukne. Dette betyr trolig at Maldivene vil ønske å hoppe så fort som mulig, men Maldivene må ha med seg de andre, hvis ikke har det ingen effekt.

GLOBAL OPPVARMING KOMMER LUSKENDE MED EN STOR KANNE VANN AKKOMPAGNERT AV SPENNINGSMUSIKK. MALDIVENE ER DEN FØRSTE SOM SER DET.

MALDIVENE:
Å nei.

GLOBAL OPPVARMING OG OLJEBRANSJEN FÅR ØYEKONTAKT OG NIKKER TIL HVERANDRE SOM TO GODE VENNER.

REPORTER:
Her kommer grunnen til forhandlingene: Global oppvarming. (Til Global oppvarming) Kan jeg få en kommentar?

GLOBAL OPPVARMING:
Ikke nå.

GLOBAL OPPVARMING GÅR TIL MALDIVENE OG HELLER NOEN LITER VANN I TØNNEN.

MALDIVENE:
Oi, så mye?

GLOBAL OPPVARMING:
Ja, ja, sånn er det.

*GLOBAL OPPVARMING BEGYNNER SAKTE, MEN SIKKERT Å BYGGE OPP ET
DRIVHUS RUNDT PARTENE VED STUPET.*

REPORTER:
Da er alle deltagerne i debatten på plass, og i bunn og grunn vil diskusjonene handle om hva de forskjellige vil tape og tjene på å hoppe. Industri, Gass og Oljebransjen er nok dem som vil holde USA, Kina og Norge tilbake fra å hoppe ned klimastupet, mens Maldivene trolig vil dra i den andre retningen, men foreløpig er alt usikkert.

*NORGE, USA, KINA OG MALDIVENE STÅR PÅ KANTEN AV STUPET, OG
MØTET BEGYNNER.*

NORGE:
Hjertelig velkommen. Jeg har gledet meg sånn. Jeg foreslår at vi hopper på tre. Ok?

INGEN SVARER.

NORGE:
En, to...

KINA:
Jeg har lurt på en ting.

NORGE:
Hva?

KINA:
Er dette rettferdig?

NORGE:
Hva da?

KINA:
Hvis jeg hopper må jeg sette igjen Gass her oppe, og Gass er den som gjør at jeg lever et bedre liv i dag enn jeg gjorde tidligere.

ROTTWEILEREN GASS SLIPPER EN LITEN FIS.

KINA:
Hva skal jeg leve av der nede?

NORGE:

Det er absolutt et godt poeng, men vi må bare gi gass.

USA:

Jeg hopper, men bare hvis jeg får ta med meg stigen.

NORGE:

For å klatre opp igjen?

USA:

Ja. I tilfelle det ikke fungerer der nede.

NORGE:

Hvis vi skal få til dette, må vi gjøre det helhjertet.

USA:

Da vil jeg ikke. Da vil jeg bli her oppe med Industri.

USA KOSE PÅ HØNEN SIN.

NORGE:

Det er ikke bare du som må sette igjen noe her oppe. Industri, Gass og Oljebransjen blir her.

NORGE PEKER PÅ OLJEBRANSJEN.

OLJEBRANSJEN:

Skal du dra fra meg? Men tenk på alt du da går glipp av.

OLJEBRANSJEN VISER INNSIDEN AV FRAKKEN SIN. DER ER DET MANGE SMÅ LOMMER.

OLJEBRANSJEN:

Barnehageplasser, pensjon, trygd, universitet, utbygging av veier, for ikke å glemme arbeidsplasser. Hva du måtte ønske deg.

NORGE:

Men det kan hende alle de tingene er der nede også. Den sjansen må vi ta.

NORGE PEKER NED STUPET. ALLE KIKKER REDSELSFULLT NED. STILLE.

KINA:

Er det litt varmt her, eller er det bare meg?

DE SER RUNDT SEG OG OPPDAGER AT DRIVHUSET HAR VOKST.

NORGE:

Okey, jeg kommer til å gjøre det.

NORGE STÅR OG SAMLER MOT FOR Å HOPPE. USA LOKKER SUBTILT PÅ OLJEBRANSJEN.

USA:
Pssspssps.

OLJEBRANSJEN SNIKER SEG MOT USA.

NORGE:
Nei! Du blir her.

OLJEBRANSJEN:
Alene? Ubrukt?

NORGE:
Ja, det er jo hele poenget.

OLJEBRANSJEN:
Hvis du hopper, kan du ikke bestemme over meg lenger.

NORGE:
Se på meg. Hvis jeg hopper, blir du stående her. Okey?

OLJEBRANSJEN TREKKER PÅ SKULDRENE.

NORGE (*til USA*):
Og du må slutte å flørte.

USA SER UNNVIKENDE NED I BAKKEN. GLOBAL OPPVARMING HELLER NYE LITER MED VANN I TØNNEN HVOR MALDIVENE STÅR.

MALDIVENE:
Jeg skjønner at det er vanskelig å komme til enighet, men det er fint om dere kan bestemme dere snart.

USA:
Så klart!

MALDIVENE:
Det er ikke meningen å være til bry altså!

NORGE:
Det går så bra.

USA:
Vi bør kanskje hoppe.

KINA:
Jeg skal kanskje hoppe, men jeg lever ikke et like godt liv som dere, og jeg har ikke så mye å rutte med hvis jeg setter igjen Gass her.

USA:

Du lever et bedre liv i dag enn før, så jeg synes du også skal hoppe.

KINA:

Skal vi virkelig gjøre dette her igjen?

USA:

Tydeligvis.

KINA:

Dere to, Norge og USA, er grunnen til at Global oppvarming eksisterer i det hele tatt.

KINA PEKER PÅ GLOBAL OPPVARMING SOM VINKER TIL USA OG NORGE.

GLOBAL OPPVARMING:

Mamma! Pappa!

NORGE OG USA VINKER BESKJEDENT TILBAKE.

NORGE OG USA:

Hei, hei.

KINA:

Siden dere er grunnen til at Global oppvarming ble født, bør dere ofre Oljebransjen og Industri. Nå er det min tur til å vokse!

USA:

Jeg har det ikke like bra som før, det vet du!

KRANGELEN AVBRYTES AV ZERO SOM STÅR PÅ BUNNEN AV STUPET.

ZERO (*kan være voice*):

Det er mulig å finne løsninger!

REPORTER:

Vi hører nå fra idealisten Zero som allerede har hoppet ned stupet. Zero har lenge ment at det finnes utslippsfrie løsninger for energibruk og er en grunnleggende optimist.

ZERO:

Vi kan finne løsninger som gjør at vi kan beholde alt uten å bli truet av Global oppvarming.

GLOBAL OPPVARMING:

Moahaha!

ZERO:

Vi har alt her nede. Tror jeg. Jeg klarer bare ikke å forklare det ennå. Kom! Men sett fra dere Industri, Gass og Oljebransjen før dere hopper!

OLJEBRANSJEN (*introvert og sutrete*):

Jeg begynner å føle at ingen vil ha meg. Og jeg som gjør så mye godt. Jeg gir sykehus og utdanning. Og dette er takken jeg får?

OLJEBRANSJEN BEGYNNER Å GRÅTE. HØNEN TIL USA, INDUSTRI, LEGGER ET GULLEGG. HUNDEN TIL KINA, GASS, PROMPER. LENGE.

KINA:

Jeg beklager.

REPORTER:

Møtet nærmer seg slutten, og avgjørelsen tas straks.

GLOBAL OPPVARMING DRAR EN LANG VANNSLANGE MED SEG OG LEGGER DEN I TØNNEN HVOR MALDIVENE STÅR OG SKRUR PÅ KRANEN. VANNET STIGER OG STIGER. MALDIVENE TAR PÅ SEG DYKKEBRILLENE.

MALDIVENE:

Det er fint hvis dere kan bestemme dere snart!

NORGE:

Skal vi bare gjøre det?

KINA:

Ja, vi gjør det.

NORGE:

Da må vi sette igjen alt.

USA:

Du hopper først.

NORGE:

Nei, du hopper først.

USA:

Du hopper først.

KINA:

Nei, du hopper først.

MALDIVENE:

Hallo! Har dere tenkt til å hoppe eller?!

NORGE:
Du hopper først.

USA:
Nei, du.

KINA:
Nei, du.

NORGE:
Nei, du.

LYSET FADER MENS DISKUSJONEN FORTSETTER.

USA:
Nei, du.

KINA:
Nei, du.

NORGE:
Nei, du.

VIDEOINTERVJU: ER DU REDD?

INTERVJUENE FILMES OG REDIGERES PÅ FORHÅND. SKUESPILLERNE SVARER SOM SEG SELV OG FORTELLER OM SINE EGNE FØLELSER OG TANKER.

- Er du redd?

Mulige oppfølgingsspørsmål: Er du redd for hva som kommer til å skje hvis vi ikke klarer å endre klimasituasjonen? Hvis ja: Hva tenker du spesielt på da? Hvis nei: Hvorfor ikke? Å endre klimaprosessene vil kanskje gjøre at vi må senke levestandarden vår, er du bekymret for det? Hvis ja: Hva spesielt er du redd for? Hvis nei: Utdyp.

EN KJÆRLIGHETSHISTORIE DEL 3

GARTNEREN KOMMER SMYGENDE INN. FRØET I POTTEN HAR BLITT EN LITEN BLOMST.

GARTNEREN (*hvisker*):
Er du våken?

GARTNEREN TAR PÅ SEG EN BURSDAGSHATT OG LEGGER KONFETTI UTOVER BORDET.

GARTNEREN:
Gratulerer med dagen. Du trodde kanskje jeg hadde glemt det?

GARTNEREN STRYKER PLANTEN OVER KRONEN.

GARTNEREN:

Hvordan kunne jeg glemme det? Se her.

GARTNEREN TAR FREM EN GAVE. DET ER EN STRIKKEPINNE.

GARTNEREN:

Den passer kanskje ikke helt ennå, men du vokser jo så fort.

GARTNEREN SETTER STRIKKEPINNEN I JORDEN VED SIDEN AV PLANTEN.

GARTNEREN:

Nå kan du vokse og vokse uten å være redd for å falle. Så vakker du er.

GARTNEREN STRYKER PLANTEN OVER KRONEN.

GARTNEREN:

Hva er det? Er noe galt? Er du sur? Du kommer jo til å vokse fortere enn du tror. Den passer deg snart, jeg lover. Kom igjen da, ikke heng sånn.

GARTNEREN STRYKER KJÆRLIG PÅ PLANTEN, OVER BLADENE, NED LANGS STILKEN OG STIKKER EN FINGER I JORDA.

GARTNEREN:

Du er helt tørr. Hvorfor har du ikke sagt noe? Du må jo si ifra når du er tørst!

GARTNEREN LETER FEBRILSK ETTER VANN.

GARTNEREN:

Ikke skrik til meg!

GARTNEREN LETER VIDERE.

GARTNEREN:

Ikke mas.

GARTNEREN FINNER IKKE VANN.

GARTNEREN (*lyver*):

Jeg har lett der.

GARTNEREN GÅR UROLIG FREM OG TILBAKE OG HOLDER SEG FOR ØRENE.

GARTNEREN:

Nei, jeg lyver ikke.

GARTNEREN TAR FREM EN HALVLITER MED VANN.

GARTNEREN:

Er det denne du mener? Ikke anklag meg på den måten! Så du har visst om det hele tiden? Ja, jeg har holdt det hemmelig. Det er ikke mer vann, skjønner du ikke det? Jeg trenger også vann.

GARTNEREN DRIKKER OPP VANNET. STILLHET.

GARTNEREN:

Nei... Nei.

GARTNEREN TAR FLASKEN OG PRØVER Å HELLE NOEN DRÅPER VANN OVER PLANTEN...

GARTNEREN:

Jeg angrer. Jeg angrer.

...MEN DET ER HELT TOMT. GARTNEREN STIKKER FINGRENE I HALSEN. HEN BREKKER SEG OVER PLANTEN, MEN DET KOMMER INGENTING. HEN RESIGNERER. HEN SETTER SEG.

GARTNEREN:

Du kommer til å klare deg, du. Du som er så sterk. Og selvstendig. Og vakker. Du trenger ikke vann, gjør du vel?

STILLHET.

GARTNEREN:

Er du der?

STILLHET.

GARTNEREN:

Si noe da!

STILLHET.

GARTNEREN:

Jeg elsker deg. Vet du det?

STILLHET. GARTNEREN SKJØNNER AT PLANTEN ER DØD.

GARTNEREN:

Vet du det?

MUSIKKFORSLAG: ARVO PÄRT "SPIEGEL IM SPIEGEL". GARTNEREN TAR DEN DØDE PLANTEN UT AV POTTEN, LAGER EN STØRRE GROPP I JORDEN OG BEGRAVER PLANTEN. GARTNEREN LEGGER SEG I FOSTERSTILLING PÅ BORDET SAMMEN MED POTTEN OG GRÅTER SEG I SØVN MENS LYSET SLUKKES SAKTE.

KLIMAKRISEN TAR OVER

DEN ENGASJERTE:

Du er kanskje en av dem som mener at vi ikke trenger å gjøre noe med klima? "Det var kaldt i fjor, så da er global oppvarming en løgn"? Selv om jeg mener at det er dumme jeg har hørt, kan vi se på en ting. Okey. Spørsmålet er: Skal vi gjøre noe med klima? Du tenker kanskje at endringene ikke er menneskeskapt også. Dette er selvfølgelig feil, men vi kan leke oss med tanken. Det viktigste spørsmålet vi må stille oss er da: Hva blir konsekvensene av at vi enten gjør noe eller ikke gjør noe?

DEN ENGASJERTE TEGNER OPP EN TABELL MED NI RUBRIKKER OG SKRIVER FØLGENDE INNHOLD I HVER RUBRIKK I REKKEFØLGEN 1 TIL 8. HEN PRESENTERER INNHOLDET FOR PUBLIKUM.

	1 Vi gjør noe	2 Vi gjør IKKE noe
3 Klimakrisen kommer IKKE	5 Vi har tapt litt penger, men ellers går naturen sin vante gang	7 Ingenting skjer, og naturen går sin gang
4 Klimakrisen kommer	6 Vi har tapt litt penger, men vi klarer kanskje å forhindre klimakrisen og redusere lidelse for utallige mennesker og dyr	8 Vi taper ikke penger, men <u>DET GÅR TIL HELVETE</u>

Hallo! Det er jo helt sinnssykt at det ikke gjøres mer for å ordne opp i disse greiene her. Du har et ansvar, jeg har et ansvar. Er jeg den eneste som bryr meg om at vi ødelegger jorda?

DEN ENGASJERTE LUKKER ØYNENE OG SER FOR SEG FREMTIDEN.

Det handler om liv og død, og timer, minutter, sekunder raser avgårde i en enorm hastighet og døden nærmer seg med grådige, gigantiske og giftige skritt. Jorda er i ferd med å gå under. Det er en klimakatastrofe som utspiller seg helt i periferien av våre perfekte liv, og når bare tiden har løpt lenge nok så skjer det utenkelige. Et inferno av flom, brann og tørke.

Jeg vet nøyaktig hvordan det vil skje. Først vil temperaturen stige, men ikke nok til at man egentlig merker det, den bare stiger sånn helt usynlig, uansvarlig og uaktsomt opp to bittesmå, men likefult graverende grader. Deretter hever havet seg og vokser til et gigantisk monster som trenger seg inn gjennom alle husets kroker og krokar, og jordkloden vil riste og rase fra seg. Illsint, oppildnet og indignert. Flammer vil

danse lekent over vannmassene og gjøre et hjem om til en askehaug. Så kommer tørken og tar pusten fra deg. Halsen snurper seg sammen og du ønsker å be jordkloden om nåde, men den er unyansert, forsmådd og nådeløs.

DEN ENGASJERTE LØPER FRA KATASTROFEN

DEN ENGASJERTE LØPER UT PÅ GATEN, MEN GATEN ER IKKE LIKE FREDFULL SOM DEN PLEIER. DEN ER OVERBEFOLKET. MILLIONER AV MENNESKER LØPER PANISKE NEDOVER VEIEN. DEN ENGASJERTE LØPER BLANT DEM.

DEN TØRSTE:

Det brenner! Det brenner og hele huset mitt står i brann. Alt står i brann. Skogen brenner, huset brenner. Jeg er tørst. Har du noe vann?

DEN ENGASJERTE:

Nei.

DEN TØRSTE:

Jeg makter det ikke. Holder ikke ut. Kan du se at jeg gløder, blir til aske og dør?

DEN TØRSTE KOLLAPSER PÅ BAKKEN. DEN ENGASJERTE LØPER VIDERE. DEN LANDLØSE LØPER OPP VED SIDEN AV DEN ENGASJERTE OG TRYGLER.

DEN LANDLØSE:

Please. Please. Please.

DEN ENGASJERTE:

Jeg har ingen kontanter.

DEN LANDLØSE:

Please. Hvor skal jeg gå? Kan du ikke se at jeg er landløs, alene og utrøstelig?

DEN ENGASJERTE:

Jeg er lei for det.

DEN LANDLØSE HENVENDER SEG TIL NOEN ANDRE, MEN ALLE LØPER FORBI.

DEN LANDLØSE:

Please. Please. Please.

DEN LANDLØSE FORSVINNER TILSLUTT I MENGDEN. ET SKJELETT LØPER OPP MOT DEN ENGASJERTE.

SKJELETTET:

Har du hvete, ris eller mais?

DEN ENGASJERTE:
Alt er borte.

SKJELETTET:
Jeg sulter.

DEN ENGASJERTE:
Jeg ser det.

SKJELETTET:
Hva skal det være godt for?

DEN ENGASJERTE:
Jeg vet ikke. Medmenneskelighet. Nestekjærighet.

SKJELETTET:
Det er for sent. Ser du ikke at jeg svinner hen og blir til ingenting?

EN BUTIKKMEDARBEIDER ROPER I DET FJERNE.

BUTIKKMEDARBEIDEREN:
100 for hvete, 200 for ris, 300 for mais. Sammen blir det tacos.

DEN ENGASJERTE:
Der er det mat.

SKJELETTET:
Har du penger?

DEN ENGASJERTE:
Jeg skal ikke ha mat.

SKJELETTET:
Nei, til meg.

DEN ENGASJERTE:
Til deg? Nei.

SKJELETTET KOLLAPSER MOT BAKKEN. VANN SIVER OPP MELLOM SPREKKER I ASFALTEN, HIMMELENS SLUSER ÅPNER SEG OG REGNET RASER MOT BAKKEN SOM PISTOLSKUDD. MENNESKENE PLASKER RUNDT OG KJEMPER FOR Å OVERLEVE. EN DRESSKLEDD ROR FORBI I EN GUMMIBÅT.

DEN DRESSKLEDDEN:
Vil du ha kaffe eller te?

DEN ENGASJERTE:
Ingen av delene, men takk som byr.

DEN DRESSKLEDDE:
Det var så lite.

DØDEN ÅPENBARER SEG FORAN DEN ENGASJERTE.

DØDEN:
520 mennesker kommer til å drukne den neste timen. 108 av dem er barn.

DEN ENGASJERTE:
Hvordan vet du det?

DØDEN:
Det står i avisen i morgen.

DEN ENGASJERTE:
Hva med meg?

DØDEN:
Vil du bli med?

DEN ENGASJERTE:
Nei.

DØDEN:
Nei, nei. Jeg må løpe. Mye å gjøre.

DEN ENGASJERTE:
Vi snakkes kanskje senere.

DØDEN:
Det gjør vi nok.

EN BILIST KOMMER KJØRENDE.

BILISTEN:
Hopp inn.

DEN ENGASJERTE:
Jeg kjenner deg ikke.

BILISTEN:
Jeg redder deg.

DEN ENGASJERTE:
Man skal ikke sitte på med fremmede.

BILISTEN:
De privilegerte bor der borte.

DEN ENGASJERTE:
Er det langt?

BILISTEN:
Ikke for sånne som oss.

DEN ENGASJERTE BLIR STÅENDE, OG BILEN FORSVINNER.

KLIMAEHLETTENE DEL 3: MISSION: DOMINO EFFECT

PLUTSELIG STÅR RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN DER.

RECYCLE:
Kjenner du til historien om sommerfuglen?

DEN ENGASJERTE:
Om hva?

BICYCLE:
Sommerfuglen?

DEN ENGASJERTE:
Nei.

RECYCLE:
Sommerfuglen er en liten og vakker skapning, men selv om hun er liten kan vingeslagene hennes ha enorme konsekvenser.

DEN ENGASJERTE:
Okey...?

VEGAN:
En enkelt sommerfugl kan sette i gang en tornado.

DEN ENGASJERTE:
Det kan ikke stemme.

RECYCLE:
Det er sant.

VEGAN:
Sommerfuglens vingeslag er en startbevegelse som kan endre luftstrømmene på andre siden av kloden.

RECYCLE:
Og skape store ting.

BICYCLE:
Som en tornado.

DEN ENGASJERTE:
Og hva så?

RECYCLE:
En liten gjerning ett sted kan forårsake enorme konsekvenser
et annet sted.

DEN ENGASJERTE:
Men jeg er ikke en sommerfugl.

VEGAN:
Jo, det er du.

BICYCLE:
Eller en stein du kaster i et stille vann.

RECYCLE:
Hva skjer?

DEN ENGASJERTE:
Steinen synker.

VEGAN:
Men hva skjer med vannet?

DEN ENGASJERTE:
Det kommer ringer.

VEGAN:
Hvor mange?

DEN ENGASJERTE:
Ringer?

VEGAN:
Ja.

DEN ENGASJERTE:
Jeg vet ikke.

VEGAN:
Ingen vet. Det er hele poenget.

DEN ENGASJERTE:
Jeg skjønner ikke.

BICYCLE:
Du kan aldri vite konsekvensene av handlingene dine. Hvor
langt effekten vil gå.

RECYCLE:

Akkurat som steinen i vannet eller vingeslagene til sommerfuglen.

THE GOVERNOR KOMMER INN. RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN HILSER HØFLIG.

DEN ENGASJERTE:

Hvem er du?

THE GOVERNOR:

Jeg er lederen for anti-climate-change-special-operation-team, og vi jobber for å få Humans til å skjønne at de har makten til å gjøre noe med klimakrisen. Du har kanskje hørt om oss?

DEN ENGASJERTE:

Nei.

THE GOVERNOR:

God damn it! Uansett. Humans trenger en som kan vise vei.

DEN ENGASJERTE:

Okey? Hvem da?

THE GOVERNOR:

You.

DEN ENGASJERTE:

Hva?

THE GOVERNOR:

They need you!

DEN ENGASJERTE:

Meg? Nei.

THE GOVERNOR TAR ANSIKTET TIL DEN ENGASJERTE I HENDENE.

THE GOVERNOR:

You need to set an example; you need to start the domino effect. Hvis du tar ansvar og reduserer dine klimødeleggende handlinger, vil kanskje flere følge etter og gjøre det samme, men hvis du gir opp nå, vil ingenting skje. Hører du? You can't give up on Mother Earth!

DEN ENGASJERTE:

Jeg vet ikke om jeg klarer det. Jeg føler at verden er i ferd med å rase sammen, og jeg er for svak til å gjøre noe med det.

THE GOVERNOR:

Do not speak of weakness! Du er sterk, but what is more powerful than you are the consequences of your actions! Engasjement smitter! You are both the little butterfly og steinen i vannet. You are the one, den som er årsaken, og vær ikke redd, DO NOT BE AFRAID, for du står ikke alene. Come, my child, la meg vise deg noe.

THE GOVERNOR GIR TEGN TIL RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN SOM GÅR OG HENTER DEN UMOTIVERTE OG DEN ANSVARSLØSE. THE GOVERNOR TAR DEN ENGASJERTE UNDER ARMEN OG GÅR TIL KLIMASTUPET.

PÅ KANTEN AV KLIMASTUPET

DEN ENGASJERTE:

Hvor er vi?

THE GOVERNOR:

This is where we jump.

DEN ENGASJERTE:

Hopper?

THE GOVERNOR:

Inn i en climate-friendly future.

DEN ENGASJERTE:

Hva om det ikke funker?

THE GOVERNOR:

Har vi noe å tape?

DEN ENGASJERTE:

Nei.

THE GOVERNOR:

That's right.

RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN KOMMER INN MED DEN ANSVARSLØSE OG DEN UMOTIVERTE. DE HAR BIND FORAN ØYNENE OG HENDENE DERES ER BUNDET BAK RYGGEN. DE ER LIVREDDE.

THE GOVERNOR:

Good! Let them see.

RECYCLE, BICYCLE OG VEGAN TAR AV BINDET FORAN ØYNENE DERES.

DEN UMOTIVERTE:

Hva er dette?

THE GOVERNOR:
This is where we jump.

DEN UMOTIVERTE:
Jump? Jeg skal ikke jumpe noe sted.

THE GOVERNOR:
Look at me. Tror du at vi i dag har et klimaproblem?

STILLE.

THE GOVERNOR:
Answer me!

DEN UMOTIVERTE:
Ja! Ja, jeg tror det.

THE GOVERNOR:
Wrong answer.

DEN UMOTIVERTE:
Feil svar?

THE GOVERNOR:
Vi har ikke ett klimaproblem i dag, vi har mange.

DEN UMOTIVERTE:
Åja.

THE GOVERNOR TAR TAK I DEN UMOTIVERTE.

THE GOVERNOR (*truende*):
Don't "Åja" me, God damn it!

DEN UMOTIVERTE:
Jeg beklager.

THE GOVERNOR:
Look me in the eyes and tell me: Tror du at du kan være en
løsning på klimaproblemene?

DEN UMOTIVERTE:
Jeg?

THE GOVERNOR:
Do you believe?!

DEN UMOTIVERTE:
Ja, jeg gjør jo egentlig det.

THE GOVERNOR:

Så hvorfor jukser du når du resirkulerer?

DEN UMOTIVERTE (*på gråten*):

Jeg vet ikke. Jeg vet at det er egoistisk. Det bare, det bare, det virker så stort, og jeg er bare én...

THE GOVERNOR:

Det der er bare unnskyldninger og det vet du. Take your responsibility. Hopp med oss.

DEN ANSVARSLØSE BLANDER SEG INN.

DEN ANSVARSLØSE:

Men det er politikernes ansvar, ikke vårt.

THE GOVERNOR:

Don't even get me started on you.

THE GOVERNOR GIR TEGN TIL VEGAN, RECYCLE OG BICYCLE SOM PRESSER DEN ANSVARSLØSE NED PÅ KNE.

DEN ANSVARSLØSE:

Hva? Jeg sier det bare som det er. Det er politikernes ansvar.

THE GOVERNOR:

Do you believe in democracy?

DEN ANSVARSLØSE:

Selvfølgelig.

THE GOVERNOR:

Hva er et demokrati?

DEN ANSVARSLØSE ER TYDELIG STRESSET OG KLARER IKKE Å FORKLARE.

DEN ANSVARSLØSE:

Det er... det er...

THE GOVERNOR:

God damn it!

DEN ANSVARSLØSE (*roper*):

Et demokrati er at folket stemmer frem lederne i landet.

THE GOVERNOR:

Good! Og hvem har makten?

DEN ANSVARSLØSE:

Lederne.

THE GOVERNOR SETTER SEG PÅ HUK OG STIRRER TRUENDE PÅ DEN ANSVARSLØSE.

THE GOVERNOR:
Really?

DEN ANSVARSLØSE:
Eller, egentlig så er det jo folket.

THE GOVERNOR:
Fordi?

DEN ANSVARSLØSE:
De bestemmer hvem som skal lede.

THE GOVERNOR:
Good. Så, who are you i maktforholdet?

DEN ANSVARSLØSE:
Folket.

THE GOVERNOR:
Som...?

DEN ANSVARSLØSE:
Sitter med makten.

THE GOVERNOR:
Good. Så neste spørsmål: Hvem bestemmer hva som er "politisk sexy", som du ville sagt det?

DEN ANSVARSLØSE SVARER IKKE.

THE GOVERNOR:
You know the answer! Say it!

DEN ANSVARSLØSE:
Folket.

THE GOVERNOR:
Og hvem er det?

DEN ANSVARSLØSE:
Meg. Okey, det er meg.

THE GOVERNOR:
Good. Look at me. Du må aldri glemme at politikere tjener folket, not the other way around. Du er en bit i et større spill. Og for at dominoeffekten skal fungere må alle bitene stå tett sammen.

DEN ANSVARSLØSE:
Hva betyr det?

RECYCLE:
At en ting påvirker en annen.

THE GOVERNOR:
Er du klar for å ta din del av ansvaret?

DEN ANSVARSLØSE:
Ja.

THE GOVERNOR (*til Den umotiverte*):
Hva med deg? Are you ready?

DEN UMOTIVERTE:
Yes.

THE GOVERNOR:
No more juksing når du resirkulerer. Du kan ikke lenger gjemme maisboksen under tacokrydderpakken i restavfallet. Du må skylle den, tørke den og legge den i spesialbeholderen for glass og metall, du må ta tog til Stavanger og holde kjøttfri mandag hellig. Er det forstått?

DEN UMOTIVERTE:
Ja.

RECYCLE:
Og forresten så er noen tacokrydderpakker laget av plast, og de skal også skylles i kaldt vann og sorteres som plast.

THE GOVERNOR:
That's right!

RECYCLE:
Men hvis det er aluminiumsbelegg på tacokrydderpakken, da er det greit å kaste den i restavfallet.

THE GOVERNOR:
Excellent work, Recycle. (*Skifter fokus*) Now...

THE GOVERNOR KIKKER SPØRRENDE PÅ VEGAN, RECYCLE OG BICYCLE, DE NIKKER BEKREFTENDE TILBAKE.

THE GOVERNOR:
It's time.

VEGAN, RECYCLE OG BICYCLE KNYTTER OPP TAUET RUNDT HENDENE TIL DEN UMOTIVERTE OG DEN ANSVARSLØSE. SAMMEN MED DEN MOTIVERTE STILLER DE SEG PÅ KANTEN AV STUPET.

THE GOVERNOR:
Da hopper vi.

BICYCLE:
På tre.

ALLE:
En, to...

DEN ANSVARSLØSE:
Du hopper først.

DEN UMOTIVERTE:
Nei, du.

DEN UMOTIVERTE:
Nei, du.

BICYCLE:
Nei, du.

LYSET FADER MENS DISKUSJONEN FORTSETTER.

DEN ENGASJERTE:
Nei, du.

VEGAN:
Nei, du.

RECYCLE:
Nei, du.

DEN ANSVARSLØSE:
Nei, du.

THE GOVERNOR:
God, damn it!

BLACK.